

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési irodája:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Működésének
 a kiadóhivatal vezeti

Parlamentari és birói vizsgálat.

Pécs, 1896. február 12.

Apponyi Albert gróf hétfőn parlamenti vizsgálatot indítványozott a Pulszky-ügyben, a mely a kormány eljárását vizsgálja meg s kiderítse, kit és mennyiben terhel felelősség a megszavazott budgeten kívül elköltött százezrek kiutalványozásáért, az ellenőrzés elmulasztásáért s a tapasztalt szabálytalanságok elnézéséért.

Erre a kormány azzal válaszolt, hogy elrendeltette a birói vizsgálatot az ellen a Pulszky Károly ellen, a kinek örült voltát csak pár nappal előbb maga bizonyította a parlamentben, a parlamenti vizsgálatot pedig fölöslegesnek mondotta, hisz majd a birói vizsgálat fel fogja deríteni ugyanis a valóságot.

A kormány, úgy látszik, nagyon szereti alkalmazni a töről metszett magyar közmondásokat, mert ezuttal is egy régi közmondás után indult: „Másról beszél Bodóné, a mikor a bor árát kéri.”

Mert helyes ugyan, hogy a birói igazságszolgáltatásnak utját ne állják, ha oly jelenségek merültek fel, a melyek arra engednek következtetni, hogy az országos képtár igazgatója a rábizott pénzek kezelése vagy tán elkezelése körül a büntető törvény paragrafusaival jött összeütközésbe, de az a birói vizsgálat a dolog természet-

téből folyólag nem terjedhet ki a kormány eljárásának politikai momentumaira.

A büntető törvényszék vizsgáló birójának ahhoz semmi köze, volt-e jogosítva a kormány Pulszky-nak oly nagy összegeket kiutalványozni s még kevésbé vizsgálhatja, vajjon a kiutalványozott összegek hovatartozásának ellenőrzése körül a kormányt terheli-e mulasztás: az ő kötelességét egyedül annak felderítése képezi, követett-e el az országos képtár igazgatója a rábizott pénzek kezelése és elszámolása körül sikkasztást vagy csalást.

Az indítványozott parlamenti vizsgálatnál azonban mindez csak mellékes szempont lenne s csupán a kormány intézkedéseinek vagy mulasztásainak súlyosabb vagy enyhébb beszámítására birna befolyással a kormány megbízottjának bűnös, vagy jóhiszemű eljárása; a parlamenti vizsgálatot tehát az elrendelt birói vizsgálat nemcsak ki nem zárja, de a két vizsgálat tárgyának és irányának különbözőségénél fogva határozottan szükséges mind a két vizsgálatnak párhuzamos folytatása.

S éppen abból, hogy a kormány ellenzi a parlamenti vizsgálat elrendelését, tűnik ki, hogy nem tartja egészen rendjén levőnek a szénáját. Hisz arról biztos lehet, hogy akármit sütné is ki az a parlamenti vizsgáló bizottság, a hűségesebbség minden körülmény közt szentesíteni fogná a kormány eljárását, de hát bizo-

nyos dolgoknak mégis jobb a ministeri irattárak rejtekeiben diskretul meghusodniok, mint holmi vizsgálatok révén a nagy nyilvánosság elé kerülni.

Hogy egy ily parlamenti vizsgálat mily kellemetlen leleplezésekkel szolgálhatna, arról némi prespektivát nyújthat a publikumnak a volt kormány elnököknek tegnapi épületes párosviaskodása a parlamentben.

Szapáry Gyula gróf rosszállási indítványt adott be a Wekerle kormány ellen, a mely a képvisárlásra oly százesreket fordított, a melyeket az országgyűlés nem szavazott meg s így megsértette a budgetjogot.

Wekerle erre azzal vágott vissza, hogy Szapáry minisztersége alatt még nagyobb tulkiadások voltak, a melyek nemcsak megszavazva nem voltak, de az ország pénzügyeit is zavarba hozták.

És ebben a kölcsönös vádaskodásban az a legérdekesebb, hogy mindkét államférfiúnak teljesen igaza van: az országgyűlésnek az a joga, hogy a költségvetést kizárólag ő állapíthassa meg s a kormány-
 nak az a korlátozása, hogy az országgyűlés által meg nem szavazott jövedelmeket nem szedhet és kiadásokat nem teljesíthet, a mi szabadulva kormányaink alatt teljesen illuzoriussá lett.

Költekeznek derűre-borura, akár volt megszavazva a költség, akár nem s leg-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kleinzach.

A szerencsétlen Hoffmann Amadé ha tovább élt volna pár esztendővel s elvetődött volna a mi kis városkánkba, bizonyára nem az eisenachi udvar szomorú kis törpéjét énekelte volna meg, hanem a mi helyiérdektől Standard-unk „szorgalmas és tehetséges“ munkásterát. Bogdán Ferenc urat.

A kis Kleinzach sorsa annyira hasonlít a szegény Bogdán Feriéhez! Ő is rut, törpe kis emberke volt, de a rutsága és a törpesége sokkal inkább bosszantotta az embert, mint a Kleinzaché. Ha törpe, hát legyen törpe s rut, legyen igazán rut. De Bogdán a négy láb magasságot talán valamivel túl haladta, az első benyomás után mindenestre törpének és rutnak ítélte az ember, de azután, ha elgondolkosott rajta, megharagudott az ember erre a kis modern Kleinzachra, akinek a törpeségében és a rutságában nem volt éppen, de éppen semmi harmónia. Talán ha határozottan törpe és absolute rut lett volna Bogdán Feri: nem jutott volna az eisenachi törpe sorsára. A rut ember sokkal kevésbé hagyhat hidegen, mint a szelid, harmoniatlan rutság, melyet a jészivőség rendszeren „egyszerű érdektelenségnek“ vesz, közönségesnek deklarál.

Bogdán szakasztott úgy járt, mint Kleinzach: belebolondult egy gyönyörűséges hercegnőbe. Az igaz, hogy ez a hercegnő nem az eisenachi lovagvár fényes termeiben volt hercegnő, csak a begavári színház deszkáin; de szavahihető emberek állítása szerint nem lehetett kevésbé szép, mint az a gyönyörű hercegnő, a ki még a sok szepet ismert Hoffmann Amadé zenijét is megbolygatta. Meg a hercegnő épúgy lenézte Bogdánt, helyesebben: épúgy nem vette észre, mint a hogyan az eisenachi hercegnő nem vett tudomást a szerencsétlen kis Kleinzach létezéséről.

Bogdánnak éppen akkor vette el az eszét a leány, mikor a „jószervezett nyári társulat“ egyetlen tenoristája folyton betegkedett s Hoffmann Meséiben az a gyönyörűséges szőke leány próbálkozott meg Hoffman szerepével.

Bogdán tökéletesen belebolondult. Pedig a rutsága és a törpesége mellett roppant szerény volt s így még csak reményei sem lehettek. Valami kiváló szellem se lakozott óriás koponyájában s így azzal se áltatta magát, hogy majd a szellemével fog imponálni a leánynak. Es eszébe sem jutott, igen helyesen, hisz ahhoz már igen nekivadult fantázia kell, hogy az ember még est is határozó tényezőnek vegye az érzelmek asen csatájában, a melyet a szerelmesnek és a szeretettnek kell vívnia, hogy létre jöjjön a boldogító kölcsönös szerelem.

A primadonna csak annyiban vett tu-

domást a szegény fiúról, hogy mindig mosolyogva fogadta a köszönését. Hanem az csak a sablonos művésznői mosoly volt, amelyből kijut mindenkinek bőven, akit arra kárhóztatott a végzet, hogy naponkint hymnuszokat írjon a begavári szintárusulat előadásairól. A szegény fiu eleinte perese félre magyarásta ezeket a mosolyokat, s fölöttébb boldognak érezte magát. Csak akkor lohadt le egy kicsit a tüse, mikor egy álmatlanul töltött éj után kora reggel betévedt Begavár sz. kir. város egyetlen acceptálható kávéházába s látta, hogy a szőke primadonna még mindig ott mulat az Esterházy-hussárcsred tisztjeivel s már a konyaknál tartanak.

En nem tudom, miért van, de tény, hogy elhatározó pillanatokban az ostoba embereknek rendszeren jobb és praktikusabb eszméik jönnek, mint akár a legnagyobb szenteknek. A kis Kleinzachnak könnyű volt, mert felajánlhatott egy milliót az eisenachi hercegnő szerelméért, de Bogdán annyira szegény volt, hogy még a vendéglősének is tartozott — holott a primadonnának még inkább volna szükségük egy millióra, mint a lovag-korbéli hercegnőnek.

Asonban az ugynevezett sors Bogdánnak a helyzetét is megkönnyítette egy kis: az Esterházy-csaredet elhelyesték Begavárról. — A gyönyörűséges szőke primadonna pedig a legközelebbi virágvasárnapra már minden szépsége dacára sem kapott szerződést. Begavárról valami népbank is alakult, amely-

főleg utólag jelentik be az országgyűlésnek, hogy ennyit meg ennyit költöttünk az ország pénzből hied-tudtod nélkül, mert meg voltunk róla győződve, hogy utólag ugyanis majd jóváhagyod; mit is tehetnél egyebet, a mikor a pénz már el van költve.

Nos hát ennek a gazdálkodásnak meg kell szünnie, ha a parlamentre még egyáltalán adunk valamit; mert ha a parlamentnek még annyi tekintélye sincs a végrehajtó hatalom előtt, hogy az idejének java részét igénybevevő budget megállapítást üres formasággá súlyesztí alá: akkor okosabb, ha szétkergetik az egész drága apparátust, a mely ugyanis csak az önkényuralom álcázására szolgál.

Mikor a kormány azzal van vádolva, hogy 167,000 frtot képvisárlásra kiutaltványozott, noha erre nem volt felhatalmazva; hogy a képtár igazgatója által még ezen összegben fölül csinált 204,000 frt adósságot is kifizetett oly időben, a mikor már lemondott volt állásáról: akkor nem lehet azzal védekezni, hogy a vásárolt képek megérik ezt a pénzt, mert nem ez itt a politikailag fontos kérdés, hanem az, hogy volt-e joga vagy legalább is elfogadható oka a kormánynak ily óriási összegeket a budgeten kívül elkölteni az ország pénzből.

Ennek felderítésére a birói vizsgálat ki nem terjedhet, ezért szükséges a parlamenti vizsgálat, mert az az odavetett állítás, hogy az időpont akkor legalkalmasabb volt a képvisárlásra, nem mentheti a kormány eljárását. Ha Olaszország nyomasztó pénzügyi helyzete olcsóvá is tette a képvisárlást, bár a Pulszky bevásárlásai éppen az ellenkezőt bizonyítják: a mi pénzügyi helyzetünk sem volt olyan rózsás, hogy a legnagyobb könnyelműséggel dobálhassa a kormány a százazreket meg sem szavazott luxustárgyak vételére.

hez igazgatónak Isten tudja miért, — éppen ami kis Kleinzáchunkat, Bogdán Ferit szemelték ki.

A nagyon szőke primadonna ott maradt Begavárott: roppant sok volt a kifizetetlen számlája és semennyi a pénze.

Bogdán hamar „Begavár közéletének jelesei” közzé küzdötte fel magát, — s az ő közbelépésére azután az új igazgató a következő évben szerződtette is a szőke primadonnát. Katinka volt annyira számító, hogy tudott hálás lenni: nőül ment Bogdánhoz.

Egy olyan gyönyörű, csupa élet, egészséges vértü leány, aki növendék leány korában az opera legszebb statisza leánya volt: hozzáment ehhez a rut törpéhez, akinek se vagyona, se szelleme. Nem hálából, csak számításból ment hozzá. Ettől kezdve mindkettőjüknek jobb dolga lett: Bogdánnak nőtt a tekintélye és a pozíciója, mert gyönyörű színésznő volt a felesége: a primadonna is növekedett hirben és tiszteletben, mert férje volt, a kit a helyi Standard révén még befolyásos embernek is lehetett volna nevezni.

Az új asszony a körülményekhez képest jól érekte magát, — a férj sem buslakodott, mert azt gondolta, hogy mindig jobb, ha a nő, a kit szeretünk, — a feleségünk és gyűlölködni bennünket, mintha csak elérhetetlen ideálunk volna, aki szintén lángol érettünk.

A különben nyugodtnak és békessegeának éppen nem mondható házasság élet nagyon megnövesztette az ambícióját: az volt a vége, ha az ország első operette színpadjáról hó-

Ennek bizonyítása elől bujik el a kormány, mikor a parlamenti vizsgálatot birói vizsgálattal akarja eltussolni.

H i r e k.

Pécs, 1896. február hó 12.

Hány óra?

Nem hiába „Fünfkirchen“ a mi városunk neve a nemzetközi geográfiában, de van is nálunk templom elég. S mivelhogy a hol sok a templom, ott sok a torony: így van ez a Mecsek alatt is, hol bizony tekintélyes számmal törekednek ég felé a karsu és kevésbé karsu tornyok, sőt még a városháza tetején is torony van, a mi csak abban különbözik a többi tornyoktól, hogy az egyik oldalán egy — rozsdás kályhacsővön okádja a füstöt fel a levegő égbe, a hogy csak bírja.

Sok tehát a torony a mi városunkban s szép számmal vannak rajtuk órák is.

Ez még nem volna baj, de az már baj, hogy ezek közül az órák közül úgy jár mindegyik, a hogy a kedve tartja, vagy a hogy a szél fujja előre hátra a mutatójukat. Ha a budai városi embernek déli tizenkét órákor sürgős dolga van a szigetvárosban, akkor elindul hazulról, mikor a budai-városi torony órája féltizenkettőt mutat. Megy sietve és mikor a szigeti városi templomhoz ér nagy kifáradva, meglepetve látja, hogy nagy sietségében rosszul nézte meg az órát, mert ime a szigeti-városi templomnál még csak most van féltizenkettő. S viszont a belváros lakója, a kinek, mikor a vonat-hoz indult, kettőt mutatott a székesegyház-téri óra, a vonat-hoz érve boszankodik, mert elkesétt; pedig azt hitte, hogy ha kettőkor elindul hazulról, háromkor csak a vasutnál lesz. Sietett nagyon és a vasuti órán mégis, mire odaért, rég elmúlt három óra s a vonat mostrobogott ki az orra előtt a pályaudvarból. A legcsodálatosabb rendetlenség, meg nem magyarázható zavar van a mi torony óráink járásában, a mi sok boszorkánykodásra ad okot. Az igaz, hogy az órák szeszélyes járása kapóra jön például ama szerelmeseknek, kik tul akarnak

dítsa a világot akkor még új Szép Helénájával. Ez persze roppant nagy dolog volt, mert minden énekesnőnek az volt a legnagyobb becsvágya. S neki mióta férjhez ment, semmi de éppen semmi protekciója nem volt!

Bogdán még mindig nagyon szerette a feleségét — gondolt egyet s megígérte neki, hogy céljához segíti!

Az asszony kinevette. De ez a férjet legkevésbé alterálta. Egy hónap mulva felköltözött a fővárosba, ott hagyta a népbankot s a Standard szerkesztőségi íróasztalát, s egyik igen-igen lármás, de máskülönből lehetösen silány fővárosi ujság zsoldjába szegődött — zsold nélkül, hogy szívesebben fogadják. Azután elkezdett lumpolni, hogy barátokat szerezzen. Mikor már elég volt a lumpolásból — a feleségét meghívták vendégszereplésre. Gyönyörűséges szép szőke asszony volt, óriási sikert aratott a cimpora. Eszközölték ezt azok, akik remélték, hogy az pipogya és rut férj lévén, az asszony közelébe jutnak, az egekig magasztalták a hangját, énekművészetét, játékát — s így a begavári primadonnát már másnap minden személyes protekció nélkül is szívesen szerződtették az első operetteszínpadra.

Az asszony fölöttébb boldog volt, mikor a férje átadta neki az aláírott szerződést — de most is volt annyira számító, hogy a helyett, hogy a férjét megcsókolt volna — kidobatta a hotel portásával.

Természetesen elváltak. Az asszonynak

adni — megunt kedveseiken s odarendelik őket este kilenc órára randevura a Scitovszky-térre. A lovag valamelyik király-utcai söröde nyhe mélyéből előbujik kilenc óra előtt öt perccel és kényelmesen sétál végig az uton, fel a sétaterre. És ott az imádott hölgy a következőleg fogadja:

— Uram, már tíz perce várok önre; ez nem eljárás, ez nem hűség; köztünk vége mindennek!

Az igaz, hogy a városháza tornyán most tíz pontban a kilencet; de az is igaz, hogy a sétatéri órán már tíz perccel elmúlt kilenc óra, sőt a barátok temploma tornyán fertály tizet veri éppen e pillanatban.

Igy tehát a szerelmes pár közt vége mindennek és a kikoszorózott imádó irigykedve gondol azokra az okos emberekre, kik a zálogház csendes és biztos menedékhelyén helyezték el a zsebóráikat s így tenne ő is — ha tehetne — a városházi torony, meg minden templomtorony órájával; ott legalább egyformán — megállna mind!

Napirend 1896. február 13-án

Naptár: cantörtök, febr 13. — Róm. kath.: Katalin. — Prot.: Benignusz. — Görög-kel.: (febr. 1.) Trifon. — Zsidó: Schebat 29. — Nap két 7 óra 12 perckor. — Nyugszik 5 óra 20 perckor. — Hold két éjjel 11 óra 59 perckor. — Nyugszik reggel 8 óra 23 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok hideg; légnymás 755. — Kikötés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint borús, enyhe, keleten csapadék, szeles idő várható.

Színház: „A haza“, dráma 5 felvonásban. Sar dou Viktortól.

Mulatságok: Herczenberger József táncitanító táncestélete a Vigadóban. — Polgári bál a „Petőfi“ vendéglőben.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán délelőtt 10 órakor.

— (A pécs-vidéki tanítónők köre.) A „Dorottya“ egylettől külön vált önálló működési irányzattal a fenti címen végre megalakult városunkban ismét egy humánus egyesület, mely alakuló közgyűlését hétfőn tartotta. Miután az egyesület alakulását jóváhagyó kormányhatósági leirat megérkezett, Salamón József kir. tanfelügyelő,

most már bőségesen akadtak gyémántos imádói — a kritikus gyerekeket egy egy mosolylyal könnyen elbolondította úgy, hogy a lapok legszelidebb jelzője mindig ezen már stereotíppá váló kifejezés volt: a szőke istennő.

A szegény kis Kleinzach pedig ég és föld között lebegett. Eljátszotta a pozícióját Begavárott, s mikor a zsurnaliszta klubban és a bohém-kávéházakban hire járt, hogy a felesége kidobatta és elváltak, — roppantul elhidegültek iránta, huzódozva fogtak vele kezét, s ha csak lehetett: mindenkor kikerülték.

Kikopott a redakciókból, a hova később már csak melegedni járt be, mert nem adtak neki semmi munkát. Fokról-fokra süllyedt alá.

Nemrégiben találkoztam vele. Egy görbe nap, helyesebben görbe éjszaka után mámoros fővel betértünk néhány igazánda bohémemberrel egy butikba, — „a csöcselék életét tanulmányozni.“ Ott láttam a szegény Bogdán Ferit, nagyon kopott, — innen-onnan összeszedett ruhákban, rendetlen szakállal, s ivott rettenetesen, miközben trágár szemtelenségeket hazudozott a részeg csavargóknak az ő gyönyörűséges szőke primadonna-feleségéről. Borzasztó jelenet volt.

Szegény kis Kleinzach, miért is voltál olyan bolond, hogy ostoba és szegény létedre nőül vettél egy gyönyörű szőke leányt!

S z a b ó L á s z l ó.

mint ideiglenes elnök, a helyb enyhagyott alapszabályok értelmében gyűlést hitt egybe. A meghittak közül szép számmal jelentek meg a megbeszélés tárgyát első sorban az elnök kijelölése képezte. Több tag ajánlatára a közgyűlés egyhangú helyeslés közt Wiesner Rajmárné fog felkérteni, hogy ez új egyesület élére álljon. Ismerve a fenkölt szellemű urnőnek közügyeink fejlesztése körüli nemes lelkesedését, hazafias érzelmeitől áthatott igaz honleányi intencióktól vezérelt gondolkozásmódját, — az egyesület jól felfogott érdekét szem előtt tartó szerencsés kijelölés, hisszük, kedvező felkarolásra fog találni. A többi tisztségek betöltése következő volt: **Al-elnökök:** Futyma Sarolta és Thaly Lujza. **Jegyző** Liebscher Vilma; **II-od. jegyző** Wiener Anna; **pénztárnok:** öz. Haksch Franciska; **ellenőr:** Leordinai Gizella. **Választmányi tagok:** Szuly Jánosné, Kossuthányi Tamás, Dischka Győzőné, Simonfay Jánosné, Aidinger Jánosné, öz. Szemák Antalné, Salamon Józsefné, Reberics Imréné, Opris Péterné, Nick Józsa, Hillebrandt Ferencné, Borsy Györgyné, Nyers Angyalka, Dömel Sarolta, Szelman Győzőné, Sasvári Béláné, Nehrebetzky Ilona. **Számvizsgáló-bizottság:** Thaly Lujza, Leordinay Gizella, Liebscher Vilma. Szóba hozatott a gyűlések megtartásának helyisége. Miután az egyesület ez idő szerint ilyen tulajdonnal nem rendelkezik, felkérte Reberics Imre polg. leányiskolai igazgató egy teremnek alkalmi átengedésére, mely felkérésnek készséggel fog eleget tenni. Közhasznú felolvasások megtartására az egyesület tagjai közül fog egyeseket erre felkérni, melylyel üdvös eszmecsere fog az egyes gyűlések alkalmával kifejlődni. Ily irányu előmozdítását az egyesületi érdekeknek nem tagoktól is szívesen vesz az egyesület. A felolvasások érdekességére és változatosságára való tekintettel Szulyné elnökle alatt bizottság alakított dr. Kossuthányi, Körössy, Schneiderné, Kindl Józsefné és Bartosságh Józsa tagokból, hogy időnkint erre nézve javaslatot tegyenek. A felolvasással kapcsolatos szakülések tartására alkalmasnak véleményeztetett a nőegyleti helyiség nagyterme, mire nézve az elnökség fog felkérteni. Végül következett a pénztári jelentés, melylyel Salamon József buzdító és köszönő zárszavai után az alakuló közgyűlés véget ért.

— **(Gyanu elől a halálba.)** E címen közöltük tegnapelőtti számunkban, hogy Tóth Rózi szolgálóleány Dombóváron felakasztotta magát, mert az a gyanu irányult rája, hogy gazdájának, Klein Jakab rabbinak 5 frjtát ellopta. Erre vonatkozólag dr. Klein Jakab rabbi urtól helyreigazítást kaptunk, a melyben előadja, hogy nem felel meg a valóságnak közleményünk amaz állítása, mintha a gyanu alaptalanul irányult volna a cseléd ellen, mert az a csendőrök előtt önként — minden kényszer, vagy bántalmazás alkalmazása nélkül — bevallotta, hogy az öt frtot ellopta s anyjának adta. A rabbi nem is akart egyebet, mint megtudni az 5 frt hollétét, azért eleve kijelentette, hogy a leány megbüntetését nem kívánja. Ő is, meg a csendőrök is megnyugtatták tehát a leányt, hogy a lopás miatt

nem lesz bántódása, sőt megígérték neki, hogy az egész esetet titokban tartják, nehogy szégyenkeznie kelljen miatta. Hogy az okkép megnyugtatót cselédleány másnap mégis miért akasztotta fel magát, annak felderítését az orvosok feladatának mondja a rabbi ur. — Ez a lényege a helyreigazításnak s hisszük, hogy tudósítók — kinek szavahihetőségében kételkedni eddig sem volt okunk — a legilletékesebb helyen fogja magát informáltatni a dolog mibenléte felől a talán felvilágosítást fog nyerhetni a fenti lélektani rejtély felől.

— **(A vöröskereszt-egyesület)** pécsi főkjá által f. é. február hó 1-én rendezett álarcos bál bevétel a 15 frt adomány és 21 frt 85 kr. felülfizetéssel együtt kitesz 558 frt 05 krt, kiadása 232 frt 61 krt, marad tiszta jövedelem 325 frt 44 kr. Adományok: Majláth Györgyné 10 frt, légszeszgyár 5 frt. Felülfizetések: Say Viktor altábornagy 8 frt 20 kr, Valentica Dániel ezredes, dandárparancsnok 3 frt 80 kr, Dr. Toldy Béla 1 frt 80 kr, Dollinger András 80 kr, ifj. Reberics Imre 30 kr, Körösty József 30 kr, Nedler József 30 kr, Kocsis Béla 30 kr, 5 N. N. á 30 kr. N. N. 15 kr, 4 N. N. á 10 kr. Perces gyűjtése 2 frt, Tollasits Margit virágárus gyűjtése 2 frt. A pécsi vöröskereszt-egyesület köteletségének tarja a cs. és kir. 44-ik gyalogezred parancsnokságának a kiváló zenekar ingyenes átengedéseért, Hegedüs Imréné Ó nagyságának a díszes és izléses rendező-jelvényekért, Valentin Ottó, könyvkereskedőnek a jegyek eladásánál tanúsított buszalmáért, jánosi Engel Lajos urnak a fűtőanyag ingyenes kiszolgáltatásáért, a hírlapok tekintetes szerkesztőségének hathatós támogatásáért, a nagy-lelkű adakozók és az igen tisztelt n. é. közönségnek a legnagyobb köszönetre méltó módon tanúsított áldozatkészségükért a legforróbb köszönetét kifejezni. Pécsen, 1896. február hó 10-én. Az elnökség.

— **(Lófatalítók.)** A „nincs többé öregség,“ „száz aranyat egy kopasz fejért“ s ehhez hasonló hirdetések nem sokára megszorodnak egygyel, a minek az lesz a címe, hogy „nincs többé öreg ló.“ És ennek a módszernek, a hogy a lovak fiatalítását el lehet érni, nem is olyan nagyon ördögi a titka: egyszerűen abból áll, hogy meg kell hamisítani a lovak passzusát, például a 10 éves ló életkorát ki vakarni s a 10 helyébe odairni a 7-et vagy pedig 5-öt s mindjárt 3, sőt 5 évvel fiatalabb lesz a paripa, vagy kauca s jobb áron tul lehet rajta adni. Ezt a módszert pedig két pécsi parasztember találta fel, kik közül az egyik 3 évvel, a másik pláne 5 évvel fiatalította meg a lovat s eladta a gyertyaszentelői országos vásáron; az első az ő tíz éves lovát hét éves, a másik az ő nyolc éves gebéjét három éves képében, a vevők nem is vették volna észre, hogy be vannak csapva, de észrevették a lólevelek meghamisítását, s ma Kovács Antal rendőrbiztos nyomban felcaltatván a két hamisítót maga elé, azok rövid vallatás után be is ismerték, hogy csakugyan fiatalítani akarták a lovakat s ezért vakarta ki az egyik sajátkezü-

leg, a másik pedig a fia segítségével a ló életkorát jelszó számot s irtak bele kisebbet, hogy írásban legyen a ló fiatalágának bizonyítéka. A hamisító parasztok ügye a bírósághoz kerül.

— **(Szini előadás.)** A ki figyelemmel kíséri a németbolyi katolikus ifjusági egyesület életerős működését, az tapasztalhatja azt a szép anyagi és eszellemi sikert, a melyet ez az egyesület néhány évi fennállása óta elnyert. S ha meggondoljuk az ilyen egyesületek nagyszerű horderejét, a mely a falusi ifjuság erkölcsös nevelésében nyilvánul, kétszeresen méltányoljuk azok buszóságát, a kik ily egyesületek megalakítása körül fáradoznak. A németbolyi r. k. ifjusági egyesület megalakítása körül Ft. Streicher József helybeli plebános ur szerzett magának bokros érdemekeket, a melyeket fokoz még az a körülmény is, hogy a pór-ifjak, kik különben mind német ajkuak, csaknem mind szabatosan beszélnek már magyarul, s magyar nyelven tartanak is szini előadásokat. Ilyen előadás volt a múlt vasárnap is, és pedig az egyesület saját helyiségében, a melyet az érdeklődő intelligencia s a paraszt lakosság ez alkalommal szinig megtöltött. A program igen változatos volt. A III. számú darab teljesen magyarul és elég ügyes technikával lett eljátszva. A darab komikus hatását az a körülmény is fokozta, hogy az előadás végén a függöny, midőn le akarták bocsátani, nagy robajjal lezuhant. A szereplők az első pillanatban úgy álltak mint a szobor, s csak akkor, mikor látták a közönség általános derülttségét, ocsudtak fel ijedségükből, s re bene gesta nyugodtan vonultak a kuliszak mögé. Az est anyagi sikere felülmulat a várakozást. Vidékiek közül jelen voltak: Ft. Keresits Ferenc, mohácsi esp. plebános, Hofmeister Ferenc, mohácsi és Szommer Gyula babarci káplán, dr. Kants és dr. Andrics mohácsi ügyvéd urak. Jövő vasárnapon a kath. legény-egyesület tart hasonló szini előadást — ugyancsak Német-Bolyban.

— **(Mohács város képviselő-testülete)** — mint mohácsi tudósítók írja — a napokban tartott közgyűlésében nagy vitát idézett elő az előjárásnak a szigeten emelt védgát számadására vonatkozó jelentése. Kész Pál azt bizonyította, hogy a püspöki uradalom a községet a töltésadó kivetésénél 9090 frttal megkárosította, mert 6190 holdat jelentett be, holott tényleg 7771 holdnyi birtoka van. Többek felszólalása után elhatározták, hogy az iratokat felterjesztik a megyei számvevőséghez. Bejelentették, hogy a mohácsi ipartestület kérvényt adott be egy Bácsme gyéig vezető kövezett ut kiépítése és amerikai szőlőtelep létesítése iránt. Elhatározták, hogy az ut kiépítése kérdésében az előjáróság lépjen érintkezésbe az érdekelte községekkel, a szőlőtelep felállításával pedig várnak addig, míg a szőlőtelepekről szóló törvény elkészül; végül elhatározták, hogy a belügyminisztertől Mohács számára állami anyakönyvvezetőt kérnek.

— **(A püspök-bogádiak régi óhaja)** készül teljesebbé menni. Mint értesülünk, a pécsi járás új főszolgabirája a körjegyző székhelyét Pécsről a körjegyzőség területére akarja kihelyeztetni. Az eszme életrevalóságát nem szükséges hosszabban bizonyítani. Körjegyzőség székhelyéért két község versenyez: Püspök-Bogád és Nagy-Kozár. A

körjegyzőség többi községei magatartása fogja a székhely kérdését eldönteni. Ezzel egyidejűleg valószínűleg megoldást nyer a posta-kérdés is. A posta közlekedés dolgában valóban ársiai állapotok uralkodnak Pécs város tössományságában. A körjegyzőség székhelye fogja valószínűleg a postát is megkapni. Így aztán el fog tűnni az indóház-utca elejéről az a cégtábla, melyen ez áll: „Püspök bogádi körjegyzőség Pécsen.”

— **(Öngyilkos örvült.)** Borsaszó módon vetett véget életének Kis György kaposvári vagyonos polgár, ki a kaposvári kórhásban volt megfigyelés alatt. Egy őrisetlen percében bezusta az ablakot a cserepekkel összes ütőereit felmeteszette, aztán a falnak rohant a bezustott fejjel roskadt össze. Ápolói halva találták a szoba padlatán. Az örvült végrendeletileg városi és jótékony célokra hagyta vagyonát.

— **(Lapunk sajtópöre.)** Mult évi 176-ik számunkban közölt „kiállítás és szédelő” című cikkünk által az abban említett Herceg Sándor és Mautner Isidor budapesti lakosok magukat sértve érezvén, a cikk miatt sajtóügyi feljelentést tettek a pécsi kir. törvényszék mint sajtóügyi bíróságnál. Ez ügyben a végtárgyalás március hó 7-én tartatik meg. A felelősséget az inkriminált cikkért lapunk segédszerkesztője Ballier Sándor vállalta el.

— **(Halálosítás.)** Sztudnicka Pál magánhivatalnok, tegnap délután 34 éves korában Német-Bólyban meghalt. Temetése holnap (csütörtökön) délelőtt 10 órakor lesz. Az elhunytat özvegye, két gyermeke és nagyszámu rokonság gyászolja.

— **(A legközelebbi thea estély.)** A pécsi jótékony négyzet jövő vasárnapi thea-estélye — miként az eddig tartottak — szintén igen érdekesnek ígérkezik. Vonzó erejét fogja mindenesetre képezni ez estélynek az a körülmény, hogy a rendezőség szerencsés volt megnyerni dr. Egrý Béláné urhölgyet, a ki általánosan ismert remekes hangjával fogja gyönyörködtetni a közönséget és az, hogy szintársulatunk egyik legkedvesebb tagja, Follinus Aurél, a kitűnő komikus, szintén szerepelni fog az estélyen.

— **(Himen táblájáról.)** Farsang végét jelenti a városháza kapubejárata alatti házasulandók kihirdetési táblájának üressége is. Mult csütörtöki közlésünk óta ugyanis csak a következő új jegyepárok nevei kerültek a drót alá:

Sós János, róm. kath., Pécs — Buttler Katalin, ág. evang., Pécs;

Csigó Ferenc Kálmán róm. kath., Nemes Tördemic — Kovácsy Irén Vilma, róm. kath., Pécs;

Nagy Mihály, róm. kath., Pécs — özv. Orcikk Ferencné szül. Szám Rozália, róm. kath., Pécs;

Bika József, róm. kath., Pécs-Bánya-telep — özv. Fábian Ferencné szül. Berki Katalin róm. kath., Pécs;

Fried Veith dr. izr., Bécs — Sittig Julia izr. Pécs.

— **(Falusiak öröme.)** A most legutóbb bekövetkezett szép napos idő következtében a hó már egészen elolvadt a földeken a felső felület már kezd szépen száradni. Ha az idő még egy hétig így tart, akkor már meg lehet kezdeni a földmunká-

latokat, különösen a zab elvetését, a melyről a falusiak azt tartják, hogy csak az az igazi zab, a mit még februárban lehet vetni, a mit bizonyít a közmondás is: „Hornungshafer der beste Hafer.”

— **(A barostelepi olvasó és társaságokör)** a lefolyt szombaton igen szép csillag bált rendezett, mely anyagilag és erkölcsileg is nagy sikert ért el. Pezsgő jó kedv uralkodott mindvégig az egész mulatságon, mely nem hajnalban, hanem csak a késő reggeli órákban ért véget. A kitűnő animó hoz nagyban hozzájárult a pécsi Rác Gusztizenekara, fellelkesítve a vigadókat szép játékaival. A négyeseket 45—50 pár táncolta. Somogy és Baranyából sok szép leányt és asszonyt lehetett ott együtt látni.

— **(Rác Gusztiz dohánysszelencéje.)** Van a mi szeniális primásunknak egy nagyon értékes dohánysszelencéje, a melyre már sokan szemet vetettek a azt Gusztizól részint mint igen szép értéktárgyat részint mint emléket is megszerezni óhajtották. De Rác Gusztiz nem az az ember, hogy megsértse a többi konkurenst azzal, hogy a szelencével egyet boldogiton; elhatározta tehát, hogy a sorsra bizza, kié legyen a szelence. A pályások azonban türelmetlenek és sürgetik a döntést. Ezek megnyugtására Rác Gusztiz kijelenti, hogy a „Pécsi Dalárda“ folyó hó 18-iki farsangi estélyén fog eldőlni a szelence sorsa, a mi eddig is csak azért szenvedett halasztást, mert még sokan nem jegyeztették be neveiket azok közül, kik a szelencét birni óhajtják. Február 18-ig türelem tehát, mert akkor eldől, hogy kit boldogiton Gusztiz a szelencéjével.

— **(A rossz szomszéd.)** Sós István, Gáspárkörnyék 8. szám alatt lakó mezsei csész nem a legjobb viszonyban áll a szomszédjával, a kivel tegnap délután — Isten tudja, hányadszor — megint összeveszett a haragjában agyonlövással fenyegette, feleségének kezét pedig a fegyvere agyával leütötte. A rabiátus szomszédot a rendőrségnél ma feljelentették a azt a rendőrök bekisérvén, kihallgatták az állítólagos életveszélyes fenyegetés és testi sértésre vonatkozólag, a most ügyét átteszik a bírósághoz.

— **(Körözött kocsi.)** Horváth József, palfai (tolnamegyei) kocsilegény megútván a falusi életet, felment a nagy városba, Budapestre és ott szegődött el egy gyárba kocsinak. Jól is ment a dolga a ez aztán annyira kinyitotta a szemét, hogy egy éjszakai mulatozásból hazatérőben a rendőreinek, kik zajos nótázása abbahagyására figyelmeztették, ellenszegült a nem hagyta magát, csak karhatalommal bekisértetni. Ezért aztán elítélték pár napi kóterra, a mi elől azonban megszökött. Most körözik a híres palfai legényt.

— **(Eljegyzések.)** Dobra Imre, községi tanító a közelmúlt napokban váltott jegyet Schultz Mariskával, Schultz Imre pécsi tanítóképző tanár leányával. — Taba Lajos, pécsi pénzügyigazgatósági gyakornok tegnap tartotta eljegyzését Jilly Olga k. a.-nyal, Jilly Alajos ügyvéd leányával. — Molnár Ferenc kir. posta és táviratizst eljegyezte Bokor Ferenc nyugalmazott reáliskolai tanár leányát, Olgát.

— **(Felfűzetések.)** Az első pécsi veterán és betegsegélyző egyesület szombati táncmulatságán felfűzetni szivesek voltak: Fenrich Lajos 3 forintot, Donner József 2 forintot, Krautzak Gyula, Kolhof Frigyes, Romeisz György, Szabó János 1—1 frtot, Mayer Antal, Dorn Antal, Szabó N., Dollinger András, Neun János, Wátzina József, Türr Mihály, Sebők Gyula, Herz József ügynök, Reeh György alkapitány, Kalfisch Antal, N. N., N. N., Alt Alajos 50—50 krt, Weisz Lipót 20 krt, összesen 16 frt 70 kr. Melyért az egyesület ez uton is köszönetet mond.

— **(A németbólyi kath. legényegyesület)** házalapja javára f. é. február 16-án saját helyiségében színelőadást rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj tagoknak: I. hely 40 kr, II. hely 30 kr, Állóhely 20 kr. Nem tagoknak: I. hely 50 kr, II. hely 40 kr, Állóhely 20 kr.

— **(Kimutatás.)** A pécsi pincérnyugdíjalapot gyűjtő társaság pénztárának állománya volt a mult évi december hóban 135 frt 72½ kr. Ehhez a mult január havi persely-gyűjtés: 34 frt 02 kr. A pénztárban van tehát összesen: 169 frt 74½ kr. A perselyekbe a mult hóban a következő összegek gyűltek: Nádor szállodában 3 frt 94 kr, Hajóban 5 frt 94 kr, Hirci F. vendéglőjében 50 kr, Othon kávéházban 50 kr, Skrobay Vigadó-jában 1 frt 35 kr, Hattyu vendéglőben 1 frt 06 kr, Magyar Király szállodában 71 kr, Kovács I. sörházában 44 kr, Nemzeti kávéházban 34 kr, Dollinger vendéglőjében 2 frt 73 kr, Kulin H. vendéglő-60 kr, Központi kávéházban 1 frt 20 kr, Szabó Sándor vendéglőjében 1 frt 04 kr, Bedő Imre kávéházában 2 frt 72 kr, Mátyás kir. szállodában 3 frt 55 kr, Obernik K. vendéglőjében semmi, Vadember szállodában 1 frt 55 kr, Európa kávéházban 30 kr, Pályaudvari vendéglőben 50 kr, Nick A. K. sörödéjében 1 frt 63 kr, Kovácsics Mihálynál 1 frt, Kaiser vendéglő Üszögön semmi, Ress Lajos vendéglőjében 30 kr, Közgyűlés alkalmával 2 frt 12 kr, összesen 34 frt 02 kr. Pénteken este a társaság összejevetelt tart a Nemzeti sörcsarnokban.

— **(Megszűnt csőd.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csödbíróság, közhírré teszi, hogy Steiner Simon, villányi lakos kereskedő ellen 1893. évi február hó 26-án nyitott csőd — a hitelezők kiegyezése folytán megszünttetett.

— **(Betörés egy pincébe.)** Papp József, foglalkozására nézve napszámos, az éjszaka a malom-utca 16. szám alatti ház nyitott kapuján bemenvén az udvarra, a pinceajtót felnyitotta és a pincébe behatolván, annak lécekkal elkerített egyik rekesztékét betörte és az ott levő pár csirkét magához vévén, el akart illanni. Azonban a házbéliek még idejekorán észrevették és rendőri segítség igénybevételével letartóztatták a rendőrségre kísérték, hol ma kihallgatván, a lopást nem is tagadta a csak azzal védekezett, hogy a ház kapuját éjnek évadján nyitva látván, elfogta a felfedezői vágy; azért ment be az udvarra a onnan a pincébe, hogy mit fedezhet ott fel. Az persze más kérdés, hogy mért akarta ellopni a „felfedezett“ tyukokat, a ezért majd a bíróság vonja kérdőre a tolvaj napszámost.

— (Egy község harca a papja ellen.) Vörösmarth baranyamegyei község nagyon elégedetlen a református papjával. Végre is a község — mint nekünk irják — 110 aláírással panaszt nyújtott be Szász Károly református püspökhöz, a melyben kijelentik, hogy ha Pap Zsigmondot, a vörösmarthy református papot, át nem helyezi, az egész község áttér az unitárius vallásra. Eddig már 30—40 család tökéltette el, hogy minden körülmény közt áttér.

— (A század végén.) Kaposvárrott egy kis negyedik osztálybeli leányka öngyilkossági kísérletet tett a mult napokban a városi népiskolában. Gyufát áztatott vízbe és azt itta meg. Mi volt e boldogtalan tettnek oka, nem tudjuk, de mindenesetre megdöbbentő jelenség, hogy egy gyermekleányt is érhet akkora baj, mely meguntatja vele az életet és mérget ad kezébe annak kioltására. A tanítónő észrevevén a bajt, rögtön orvosi segélyért küldött, minélfogva remélhető, hogy a kis leány életét megmentik.

Tanügy.

(Megbízások. A vallás és közoktatásügyi miniszter a mohácsi állami polgári iskolánál Szabó Gaudenc ferencendi szerzetest a rajztanítással, Amberger Béla elemi iskolai tanítót pedig a mértani rajz, torna és énektanítással a folyó tanévre megbízta. Mindegyiknek havi 40—40 frt tiszte-

letdíjat engedélyezvén a mohácsi kir. adó hivatalnál. A jövő iskolai évre a fentebbi tanszékek állandó tataróval fognak betölteni.

(Óvónők kursusa. A pécsi jótékony nőegylet aegise alatt, a kultuszminiszter engedélyével március hó 15-én óvónő-kursus nyílik meg az egyesület Deák-utcai helyiségében. A felvétel iránti kérvények Baranyamegye kir. tanfelügyelőségéhez címsendők és legkésőbb március hó 1 ig benyújtandók. Ez alkalommal 12 hallgatót vesznek föl, a kik sikerrel kiállott vizsgálat után elhelyezést nyernek a vármegye területén levő állandó és nyári menedékházakban és óvodákban.

(Tulzsufolt iskola. Dombovári levelezőnk írja: A napokban látogatta meg a dombovári róm. kath. iskolát dr. Kertész Lipót járási orvos, közegészségi szempontból a több kifogásolni valót talált; különösen, hogy az osztályok tulzsufoltak, mivel némelyikben 120 tanulónál is több van, stb. Mindezekről felettes hatóságának tesz jelentést és kéri az intézkedést, mert ez veszélyezteti a gyermekek egészségét. Tagadhatlan, hogy nagy szűgyen az, midőn ily éiénk forgalmu és népességben folytonosan szaporodó községben nincs megfelelő iskola. Minden tekintetben haladunk; vasutjaink szaporodnak, főszolgabíróságunk is meg van, esengve — várjuk a járásbírószágot is, még az idén meg lesz stb.: csak megfelelő iskolánk nincs. E hiány valósággal úgy tűnik föl, mintha lelke nem volna Dombóvárnak. Igaz ugyan, hogy papiron meg van a határozat, hogy iskolát építsenek, sőt az alkalmazandó tanítónőnek fizetése is meg van állapítva; de

mindes ideig misem történt annak végrehajtását illetőleg.

Törvénytörvények.

§ Egy ügyvéd bűnpere. Tóth Mihályné Hirt Katalin mágoosi lakosné javára Rosinger Vince dombovári ügyvéd még 1890. évben 150 frtot hajtott be, a mely összeget azonban a kliensének minden kérés és fenyegetés dacára sem adta át. Tóth Mihályné ekkor feljelentette Rosingert a bíróságnál, a kit mikor már a másodbíró-ság is az összeg visszafizetésére kötelezett, magához hivatta az asszonyt s annak számára egy kötelestvényt állított ki tanuk előtt, melyben kötelezte magát, hogy a 150 frtot három részletben visszafizeti neki; de ez adólevelet csak azon feltétellel adta át Tóth Mihálynénak, ha az a pert visszavonja, illetve kijelenti, hogy az összeget kölcsönkép adta át ügyvédjének. Az asszony ebbe bele is egyezett, de a pécsi ügyvédi kamara is beleszólt a dologba, s az összes iratokat áttette a pécsi kir. törvénytörvényekhez sikkasztás büntetése miatt a bűnvádi eljárás megindítása iránt. Rosinger Vincét ekkor ugy a kir. törvénytörvények, mint a kir. tábla is vád alá helyezte. S bár a másodbíró-sági végzés ellen ily esetben felebbezésnek helye nincs, Rosinger mégis felebbezést adott be a vád alá helyezés ellen, a mit a kir. törvénytörvények azon megjegyzéssel, hogy annak helye nem lévén, a végtárgyalás megtartását nem akadályozhatja, az összes iratokhoz csatoltatni rendelt s a mára kintűzött végtárgyaláson hosandó ítélettel együtt határozta a felsőbb bírósághoz felterjesztetni. Az erről szóló végzés ellen f. hó 8-án ismét appellált Rosinger s a

145

XIV.

Bordomieu Gyula, a ki ebből a vallomásból közvetlenebb, érdekesebb eredményt várt, a csalódás egy nemével szólalt meg:

— Ej, Savaréze, ön nem akarja előttnk megnevezni a . . . vádlottat, mert attól tart, hogy bátyám golyót röpít az agyába.

— Határozottan állithatom önnek, hogy ő már három év előtt meghalt, — viszonzá Tanneguy.

— És Savaréze ur bizonynyal nem csalódik, — tette utána a gróf. — Oly embernek valóban rögtön meg kellett volna halnia.

A gróf korántsem faggatta, sőt örülni látszott midőn tapasztalta, hogy Savaréze a döntő pillanatban meghátrál. Károly iparkodott magán uralkodni és éppen nem mutatott kíváncsiságot. Hiszen Savaréze semmi újat nem mondott volna neki és ha az igazat föltárja, neki csak kihívással kellett volna arra válaszolni és ő nem fogná soha megtudni, vajjon vétkes-e Cecilia!? Károly bizonyos volt a felől, hogy Tanneguy nem siklik ki többé a kezéből. Nem akart azonban megverekedni a Blanka kedvesével, mielőtt meggyőződhetnék Cecilának e férfi iránt való érzületéről.

És ezt a meggyőződést már a legközelebbi éjjel megszerezhetette. Tanneguy ellen való gyűlöletének kifejezésére nem kellett már soká várakoznia.

A három férfi közeledett a két nőhöz. Savaréze célját érte s bármily nagy volt is tettető képessége s bármennyire tudott magán uralkodni, nem gondolt többé egyébre, mint hogy megrövidítse azt a gyötrelmes

tulajdona. De jegyezze meg magának, hogy habár ezek a virágok az ön kertjéből valók is, ideje volt ezeket leszakgatni.

— De hát nem nekem szánta ön ezeket? — mormogá a fiatal ösvegy, kellemetlenül csalódva várakozásában.

— Hát ön azt hitte, báróné, hogy e bokrétát az ön számára kötöttem? — kérdé Gyula oly mosolylyal, melyben sem kedélyesség, sem guny nem látszott. — Hiszen önnek már van bokrétája . . . az enyém már feleslegessé válnék . . .

Gyula az elégtétel kifejezésével közeledett astán a két férfihoz.

— Ön Toulouseból való, uram? — kérdezte Károly Savaréze-től.

— Már egy izben volt szerencsém önt erről értesíteni, gróf ur, — viszonzá Tanneguy, meghajtva magát.

— Ó, a kedves Savaréze Toulouseból való! — szólalt meg Gyula vidáman, a déli kiejtést utánosva. — Ó tökéletesen ismeri a te hires pörödöt, bátyám.

— Jobban talán, mint bárki más, — mondá Tanneguy, megragadva a besséd fonálát, — mert én még a nevét is meg tudnám mondani annak az embernek . . . a ki az ablakon ugrott ki . . .

— Legyen szives, uram, ezobamba jönni, — válaszolt Károly, nem tudva többé magán uralkodni. — Majd elbeszéli ön nekünk mindast, a miről tudomása van. Legyen meggyőződve, es engem nagyon érdekel.

A grófné újra leült az asztal mellé, hol Helénnel dolgozott. Hallotta azt a néhány szót, melyet Savaréze

mai végtárgyaláson meg sem jelent s arra csak a káros és tanuk jöttek el. Zsolnay György kir. főügyész helyettes, a vádlott meg nem jelenése folytán, azt az indítványt terjesztette a kir. törvényszék elé, hogy — mivel Rosinger a végtárgyalást kitűző végzést felebbezte meg utolsó ízben s ez ellen felebbezésnek helye van — a végtárgyalás elhalasztassék. A kir. törvényszék ez indítványt elfogadva, a végtárgyalást elnapolta s a vádlott felebbezését felterjesztetni határozta a kir. Táblához, honnan az összes ügyiratok felülbírálás végett a kir. Curiahoz kerülnek.

§ A szerelem vége. Kutor Julcsa, helybeli szakácsnő szerelmi viszonyt szőtt Zeller Károly katonával s ilyen körülmények között éltek jó darab ideig, mikor egyszer a bakát áthelyesték Kaposvárra. Zeller Károlynak e válás után ott maradt a szeretőjénél egy öltözet fekete ruhája és egy kabátja, a mi megért vagy husz forintot. Kutor Julcsa ezt az elválást különben egész bátorsággal vehette véglegesnek, mert a szeretője, a kinek két darab gyűrűjét azzal adta át, hogy tegye zálogba s az így nyert pénzen segítsen „pillanatnyi” anyagi zavarán, ezt megtevén, a zálogcédulát és 2 frt 80 krt assai az izenettel küldte meg neki, hogy „többé nem akar róla tudni semmit.” Hogy veszett fejésének legalább nyele maradjon, Kutor Julcsa erre betette a zálogháza a hűtlen kedves ruháit 3 frtéért, a mit mikor Zeller Károly később megtudott, akkor már kedvese valahol Úszögön volt s így a rendőrség segítségével kellett a ruhák hollétét kipuhatolni, hogy azt Zeller kiválthassa. Ezért került Kutor Julcsa ügye sikkasztás címén a kir. törvényszékhez, hová — mivel Úszög-ről Budapestre távozott s ott lakását a rendőrség csak nagysokára tudta a kibocsájtott

körzés folytán kipuhatolni — ma elő lett állítva. A sikkasztás vétsége bebizonyítottván ellene a mai végtárgyaláson, a kir. törvényszék — a tulnyomó enyhítő körülményt figyelembe véve — egy napi fogházra ítélte el Kutor Julcsát, ki ezt a büntetést — az ítélet jogerőssé válván — holnap ilyenkorra le is üli.

§ Tilos a lopott bor élvezete. Kis Katalin Angyal Gergelyné helyesfai lakos ma szomorú következtetését látta annak a körülménynek, hogy tavaly télen olyan kompániába keveredett, hol lopott borral szolgált fel a házigazda. Mert bizony Kis Katalin e miatt a bortolvajokkal egyetemben a törvényszék elé állították s bár azzal védekezett, hogy ő — csak ivott a borból, de nem segédkezett a lopásban, mégis elítélték orgazdaság miatt. Ma hirdették ki ügyében a pécsi kir. törvényszéknél a jogerős harmadbírósi ítéletet, mely három hónapi fogházzal sújtja azért, mert a lopott borból ivott, bár tudván tudta, hogy az — lopott volt. Kis Katalin lemondással hallgatta meg a többé nem appellálható ítéletet s nyomban át is lett kísérve büntetése kiállása végett a kir. ügyészség fogházába, a hol három hónapig bizonyosan nem látja színét se a bornak.

§ A gyöngyéletből a börtönbe. Csapó András vörösmarti legényt, a ki Farkas István nevű cimboráját tavaly nyáron összeverte s kit ezért a pécsi kir. törvényszék 1895. november 4-én egy évi börtönre ítélte, ma viszontlátuk a végtárgyalási teremben. A viszontlátást pedig az okozta, hogy Csapó András elítéltetésekor — a mibe belenyugodott — katoná volt fent Budapesten s így a kir. ügyészség megkereste a hadtestparancs-

nokságot, hogy a törvényszék ítéletét hajtsák rajta végre. De mert a katonai fogházba csak ama polgárilag elítélt marsfiakat teszik be, kik 1—2 hónapnál nem hosszabb időre ítéltettek el, ezért a hadtestparancsnokság Csapó Andrást szépen kivetkeztette a mondurból s leküldte Pécsre, hogy itt töltsék ki a rá kimért egy évi börtönt. Ezért állították ma a kir. törvényszék elé, a hol személyazonossága megállapítottván, átadatott a kir. ügyészségnek büntetése kitöltése végett. Így került a szegény Csapó András a gyöngy-életből egyszerre a börtönbe.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 11-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pulszky Ágost volt az első szónok, a ki Sima Ferencsel polemizált.

Zelenyák János az egész országot korrupcióval vádolja. A legközelebbi áldozat szerinte a belügyminiszter lesz, a ki a szlavóniai vasutak igazgatóságában együtt ült Haas és Deutschékkal még minisztersége után félévvel is. A papság is korrumpálva van, mert ezek közül igen sokan a kormány szekerét tolják.

Csáky Albin gróf magáévá teszi Wekerle kijelentéseit. Igazolja az akkori kormány eljárását azzal, hogy a vásárlásokat nem volt szabad dobra ütni. A felelősséget elvállalja Wekerlével együtt, hadd érje őt ugy az osztó igazság, mint kollegáit. Kegyelmet nem kér senkitől. (Nagy tetszés jobb felől.)

Perczel Dezső belügyminiszter kijelenti, hogy Zelenyák valótlanságot mondott,

mondott, a ki egyébiránt elővigyázatból eléggé mérsékelten hangon beszélt. Cecilia rögtön odasietett hozzájuk.

— Ej, uraim, hát önök el akarnak minket hagyni, engem és a bárónét, — szól, — csak azért, hogy a vadászatról csevegessenek, kétségkívül.

— Egy gyönyörű vadászatról! — motyogta Gyula.

— Jöjjenek, uraim, közelebb hozzánk, — folytatta a grófné, emberfeletti erővel nyugodtságot tüntetve föl. — Ugyis oly ritkán vagyunk szerencsések önt láthatni, Savaréze ur!

— Ön nagyon kegyes, asszonyom. Engedje meg azonban, hogy a Fontenèves ur kérdésére felelhessek. Ej, istenem, hát miért ne válaszolhatnék én arra önnek a jelenlétében? Mi bizony nem vadászat felől beszélgettünk, hanem oly multról, melynek semmi fájdalmas visszaható ereje nincs, miután az egész csupán a legendák világában él és én meg akarom nevezni Fontenèves grófnak a dráma második szereplőjét . . .

— Van valami, a mi engem abban a sötét drámában mindig meglep, — vágott közbe Gyula, — vajjon hogy merete az a boldogtalan asszony a találkát otthon tüzni ki? . . . Mily meggondolatlan! Hiszen oly könnyű lett volna máshol adni légyottot!

— Ki tudja, megjelent volna-e a máshol kitűzött találkára?

És a grófné felé fordult.

— Az valószínű . . . az bizonyos; — dadogta Cecilia, kifogyni érezte erejét.

Tanneguy megértette, hogy a grófné válaszát beleegyezés gyanánt veheti. Azt gondolta magában, hogy Cecilia mégis enged s a következő éjjel meg fog jelenni a pavilonban.

Valóban, a grófné szavait valóságos ígéretnek vehette Savaréze és sietett folytatni:

— Én a titkolódzót játszom, gróf ur, hogy annál inkább fölgerjeszsem önnek kíváncsiságát. De én nem is kalandoznom ez égő talajon, ha önnek a vetélytársa, a kit én tökéletesen ismertem, meg nem halt volna . . . már három évvel ezelőtt.

A grófné megkönnyebbülten sóhajtott föl. Ismét hitte, hogy sikerülni fog neki a veszélyt elhárítani. Elfogódott, ziháló keble könnyebben lélekezett.

Ceciliának eszébe sem jutott egyelőre, hogy mily nagy áron nyerte ő meg ezt a nehezen kieroszakolt diadalt. Savaréze nem fog beszélni, ez volt a fődolog s kimerülten a nagy felindulás miatt, újra leült Helén mellé.

mert a szlavoniai vasutak alelnökségéről két nappal az eskü letétel előtt lemondott.

Horánszky Nándor a felelősség hangoztatását nevelésnek mondja, ha a vizsgálatot megakadályozzák. Cáfolja Wekerle argumentációját. Beszéde csak hangulatcsinálás volt.

Szünet után nagy derűtségben Eötvös Károly polemizált Zelenyákkal; majd a Pulszky-ügyben felelőssé teszi a kultusz minisztert a miatt az óriási rendetlenség miatt, mely az országos képtárban a drága képek körül van.

TÁVIRATOK.

— **A meginterwiewolt Ugron.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy újságíró tegnap este meginterwiewolta Ugron Gábort, a ki arra a híresztelésre, hogy a tegnap délután tartott minisztertanács a képviselőház fölösztatásával foglalkozott, a következőket felelte: Nem hiszi ezt a hírt, annyival is inkább, mert biztosra veszi, hogy a választások mostanában a kormányra nézve kedvezőtlenül ütnének ki. Az ellenzék a kormányzati rendszer leleplezésével nagy előnyben van. Wekerle tegnapi fellépése előtt — úgy mond — már régen tudták, hogy Wekerle gyűlöli Szapáryt, de a tegnapi fellépése mégis tapintatlan volt. Ugron a kibontakozást abban látja, hogy a kormánypárt színe-javából, a pártonkívüliekből és a nemzeti párthól új párt alakuljon. Ha az újjászületést nem tudják elég rohamosan megcsinálni, akkor a 67-es alap megbukott feltámaszthatlanul.

— **Ferdinánd fejedelem elismertetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szultán Ferdinánd fejedelmet elismerte Bulgária souverainjének. Megbizta a török nagykövetet, hogy eszközöljék ki a nagyhatalmaknál kormányaik hozzájárulását.

— **Munkácsy végleg hazajön.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Munkácsy Mihály elfogadta a magyar kormány ajánlatát és elvállalja a szépművészeti muzeum igazgatóságát. Új állását április végével elfoglalja.

— **A király új trónja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király a millenniumi ünnepségek alkalmából új trón készítését rendelte el.

— **Ferdinánd fejedelem öröme.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szófiában nagy ünnepséggel várják a szultán két követét, a kik magukkal hozzák a szultánnak iratát, melylyel Ferdinándot souverain-nek ismeri el. A szultán az elismertetés iránt a nagyhatalmakhoz felhívást intéz. A pápa Ferdinándot Boris áttérése napján kiátkozza. Klementina még egyszer megpróbálja a pápát kiengesztelni.

— **Pulszky Károly a fogházban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pulszky Károlyt ma délelőtt neje, Márkus Emilia meglátogatta a fogházban. Zokogva megölelték egymást. Pulszky hozzátartozói a szabadlábra való helyezést kérték, valószínűleg megtagadják.

Farsangi naptár.

Február 13.: Herczenberger József polgári bálja a Vigadóban. Polgári tencsetély a „Petőfi“-vendéglőben.

Február 15.: Jogász-táncestély a Vigadóban. Vasutasok bálja Barcsón. — Munkács képző-Egylet álarcosbálja a Hattyuban. — Bérkocsis-bál a „Nemzeti sörccsarnok“-ban

Február 18.: A pécsi Dalárda humoros estélye a Hattyuban. — Szigetvári Olvasó-Egylet táncestélye. — Pécsi Polgári Daloskör farsangi estélye a Vigadóban.

Február 20.: Pécsi zenészek táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban.

Február 23.: Heringlakoma a „Vigadó“ összes helyiségeiben.

A budapesti áru- és értéktözeke hivatalos árjegyzése.

— Február 12-én. —

Buza kőszáru	6.90—7.35
„ tavaszra	6.90—6.99
„ őszre	7.14—7.16
Rozs	6.32—6.35
Árpa	4.90—5.40
Kukoricza	4.05—4.40
Zab	6.10—6.45
Káp.repcze	8.95
Magy. aranyjárdék	122.75
„ koronajárdék	99.10
Begalé-kőtvény	100.25
Magy. nyereséysorsaj.	153.—
Tiszassabályozási kölc.	142.—
Oszt papírjárdék	100.50
„ aranyjárdék	122.25
„ koronajárdék	100.25
1864-iki sorsajegy	192.—
Magy. vörös ker. sorsaj.	10.50
Oszt. rák	18.50
Olasz	12.—
Bazilika-sorsajegy	6.75
Jósziv-sorsajegy	2.40
Német márka	59.95
100 frank (francia)	48.15
100 lira (olasz)	44.25
10 font sterling (angol)	121.55

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

NYILT-TÉR*)

Szép és igen olcsó lakás

a város legszebb helyén a Király utca elején május 1-ére bérbe adandó.

Bővebbet Engel Lajos utóda könyvkereskedésében Király utca a hajó szállodával szemben.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Elegans butorzat

és ebédlo felszerelés

zongorával

eladó, összesen vagy egyenként, előnyös feltételek mellett. Bővebbet a Klimó-utca 4. szám alatt az emeleten.

Védjegy. Védjegy.

Védjegy.
C. Brády

Mária-

czelli

Gyomor-

cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújtság, savanyu, felbűlés, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkákiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hőmoroidáknál.

Említett bajknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom“.

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Pécsen: Irgalm. gyógyszer., Zeiga László gyógyszer., ifj. Erreth János gyógyszer., Sipőcs István gyógyszer. és Göbel Kálmán gyógyszer. Pécsváradon: Dvorsky Béla gyógyszer., Siklóson: Petrasch gyógyszer. és Szentgyörgyi M. gyógyszer. Szigetvárott: Salamon Gyula gyógyszer. és Viasz Sándor gyógyszer.

**A legszebb
meghívók,
tánczrendek,
eljegyzési,
esketési és
látogató jegyek
készítettnek**

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.